

L'OPOSITORA

Per Julieta Bazan

Soc a casa, fent endreça de la sala d'estar. Espolso la rugosa funda marró del sofà, on s'acumulen els pèls del nostre gat gris i suau. Les llargues cortines no em deixen veure el cel, però puc intuir que avui ha sortit el sol per l'ambient tímidament daurat que s'ha creat fa poc a la sala, cap a les nou de matí. Penso en com anirà el dia. Ara que ja no he de fitxar, cada dia he de decidir a què dedicar la jornada. Quan acabi d'arreglar la casa mínimament com per a sentir-me còmoda, em posaré a planificar l'estudi del temari de la novena prova a què em presentaré. Vull ser Tècnica auxiliar de biblioteca i per ser-ho he de passar unes oposicions a cada ajuntament que convoca places. De moment, ja he aconseguit estar a cinc borses de substitucions.

Estic pensant en aquestes coses quan m'espanta la melodia inesperada del mòbil.

Contesto amb l'esperança que em truquin d'alguna feina:

–Digui? –Una veu aspra, de dona seriosa, contesta des de l'altre costat:

–Bon dia, li truco de l'Ajuntament de Cardedeu. Vostè va fer una prova l'onze de novembre i fa uns dies va presentar una instància per demanar que revisem el contingut de la pregunta número 38.

–Sí, perquè considerava que hi havia dues respostes correctes possibles.

–Doncs ahir es va reunir el tribunal i ha decidit anul·lar la pregunta en qüestió i comptabilitzar la primera pregunta de reserva. Això la beneficia, perquè guanya dos decimals extra en el resultat de la prova. Volíem informar-la de com havíem procedit.

–D'acord, doncs moltes gràcies!

No és la trucada que esperava, però és una bona notícia. La prova havia estat molt difícil i era la primera vegada que demanava la revisió d'una pregunta. Per aquestes dues raons, sento certa gratificació amb la trucada. Superar la por de no ser tinguda en compte (ridícula, d'altra banda) m'ha beneficiat en dues dècimes. Segurament l'error s'ha produït perquè el web de la biblioteca no estava actualitzat. En un present tan digitalitzat, sembla mentida que això passi. Però algunes generacions encara estem aprenent a tenir present el contingut exposat al núvol. En part, me n'alegro.

Cert: la meva nota és pràcticament la mateixa que fa uns minuts i quedaré a la mateixa posició a la borsa. Però avui he rebut un reconeixement i he aconseguit una puntuació més justa. Aquests dos decimals poden fer la diferència quan es valorin els mèrits i es faci la borsa definitiva. Recordo quan vaig parir el meu segon fill, ara fa catorze anys. Només néixer, va estar ingressat a la unitat de cures intensives neonatals durant tres dies i jo hi entrava cada tres hores per treure'm llet per donar-li. No en sortia gaire amb la pobra estimulació del tirallet. Quan vaig ensenyar a la infermera, amb vergonya, el líquid groguenc que només cobria dos mil·límetres de la base del biberó, ella em va dir amb entusiasme: "Genial, ara veuràs!". Amb aquella poqueta quantitat va omplir una xeringa sencera d'aquelles ben primes. "Això és or líquid pel teu fill!", va afegir. Doncs bé, avui, potser aquestes dues dècimes més al meu examen, també siguin or per a mi: or decimal.

Em vaig plantejar l'opció de fer oposicions fa un any i mig, quan vaig començar a indagar sobre què hauria de fer la meva filla si volgués treballar en una biblioteca (era una de les feines que li interessaven llavors). Quan vaig saber que no necessàriament s'havia de fer la carrera d'Informació i documentació, vaig pensar que potser a mi també m'interessava. Va coincidir en el temps que l'escola infantil on treballava de mestra es plantejava tancar les portes perquè els números no estaven sortint. Aquesta era la tercera vegada que m'enfrontava a una situació similar. Per tant, la idea de provar de treballar a algun ajuntament, amb estabilitat i un sou correcte, cada cop m'atreia més.

Quan l'escola finalment va decidir tancar, vaig començar a estudiar mentre rebia la prestació de l'atur. L'agost i el setembre de l'any passat van ser mesos intensos: l'estudi ocupava sis hores del meu dia i la resta se les emportaven la casa i els meus fills. La primera prova que vaig fer em va anar prou bé, però quan el tribunal va sumar al resultat només 0,5 punts de 40, en concepte de mèrits, em vaig emportar una gran decepció. Havia començat la cursa d'oposicions amb massa optimisme. No era conscient de la dificultat que em comportaria aconseguir plaça, sobretot tenint en compte que no tenia pràcticament mèrits: mai no havia treballat a cap feina semblant. Va ser llavors quan, lluny de llençar la tovallola, vaig decidir dedicar el meu temps a engreixar el meu còmput de mèrits, estudiant català i competències de la tecnologia i la comunicació, les conegudes TIC.

Així, durant aquests últims mesos m'he pogut treure alguns certificats i he sortit airosa de vàries opos més a diferents ajuntaments. A més a més, aquest estiu vaig fer una substitució a una biblioteca maquíssima. Totes aquestes experiències van omplint el calaix dels mèrits, però sobretot amplien la seguretat en mi mateixa. Ja m'imagino atenent els usuaris d'una biblioteca, com quan m'atenien a mi quan visitava la *biblio* de Ripollet. Hi anava amb el meu fill a passar les tardes després de l'escola i llegíem l'un al costat de l'altre, còmodes, com si fos la nostra segona casa. Per això, cadascuna de les petites victòries del dia a dia, com l'or decimal que he guanyat avui, espero que m'apropin cada vegada més al meu objectiu de treballar en una biblioteca.